

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

4. Dies Junii. Quid podest si exteriora serenitas teneat, interiora tempestas. Cæsarius Arelatens. Hom. 27.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Junius.

Tessera.

425

de gustandæ porriguntur; quies autem tantum auri-
bus haurienda conceditur. Dantur nobis adversa, ut
experiamur; prospera tantum, ut intueamur. Si qua
se offerat in vita jucunditas, præterit non reditura. Si
verò occurrit anxietas, manet non relictura, ut porrò
excello monti præcipitiū, ita voluptati finitimum est
fastidium. Deinde antea penè avolat, quàm advo-
lat; citius miramur præterisse, quàm delectamur ve-
nientibus; antea ferè aufertur, quàm venerit. Unde
voluptas cuilibet est advena, quæ inde sequitur acer-
bitas, est incola: illa hospes, hæc domestica: illa
est velut in alieno solo peregrina, hæc quasi in pro-
prio domicilio inquilina: voluptas inardescit concu-
pita, vilescit acquisita, evanescit amissa. Præterita au-
tem voluptas præsentem non juvat, & exhausta non
satiat. Denique ubicumque, & quocumque inceda-
mus, tanta est sincerarum voluptatum penuria, tanta
molestiarum abundantia, ut vix centum annis unum,
quo oblectemur, & quibus excruciamur, vel myria-
des passim reperiamus. Non sinamus igitur nos à
cæca cupidine excæcari: nam teste Poëta.

Mentes corruptas exæcat blanda voluptas.

4. DIES JUNII.

Quid prodest si exteriora serenitas re-
neat, interiora tempestas. *Casarius Arc-
latens. Hom. 27.*

Dd 5

I. Ut

Passiones I.
animi.

UT sis sincerè fœlix, necesse est, ut homo interior, & exterior, quadam veluti harmonia, inter se modulentur. Nihil enim conferet ad felicitatem, si sit malacia in fronte, & procella in corde: foris pax, intus bellum: extra te silentium, intra te tumultus; si manus teneat olivam, cor romphæam. Itaque ut inter tot miserias, desinas esse miser, omnes animi affectus compellendi sunt ad gyrum rationis. Ut varius est in variis terrarum regionibus soli genius, sic & in hominibus terrena sapientibus, diversi sunt affectus. Rhodus, & Jonia terræ motu frequenter quatiuntur, vexatur eluvione Thessalia, Ætna ardet, Thracia nive candet, Cimærii tenebris inobscurantur, Nilus tellure sorberitur, Delos in Ægeo fluitat. Non dissimilis in cœlo varietas, signorum oppositiones, planetarum error, oblitantes motus: Saturnus maleficus, Sol cane mordens, Mars siccus, humida Luna. Sic in hominibus, hic bile fervet, invidiâ ille tabescit; hunc exedit agridudo, libido illum corrumpit, alium metus abjicit, audacia quosdam supra nubes attollit. Quot homines, tot adversæ, repugnantisque animi perturbationes, quibus miserum cor, ut cymba in salo agitatur.

II. Neque res adventitia est, & peregrina, seque obiter insinuans, & recedens: nobiscum, adolescunt; atque, ut ore Tertulliani, phrasi tamen non Tullianâ loquar, *contemperant fœtu, coætaneant natu*, adeoque nobiscum consenescent, nec prius discedunt à statione cordis, quàm nos à statione vitæ: atque adeò non nisi eodem cum vita, & corpore, tumulto conseliun-

Junius.

Tessera.

427

pelionur. Multorum animus est veluti campus Martius, ubi sibi repugnantes, affectus acerrimè inter se digladiantur; turbidi, ac furiosi motus, qui omnium virium contentione dimicant, ut occupent animi dominatum. Quo ubi potiuntur, tunc demum movet arma furor, illis in quiete est labor, in tranquillitate turbatio, in securitate pavor, in solitudine turba, ut nunquam minus soli esse, quàm cum soli sint, videantur. Nam tametsi in vestigio suo hæreant, in cubiculo fixi, evolant tamen furiosâ mentis agitatione, ad vicinos, in vicos, in forum, in curiam, in trivium, quin & ad loca remotissima cogitationibus palabundi se conferunt, umbratili certamine pugnant, & quasi contra hostem, sine hoste congregantur. Iram, ubi nullus adest, cui irascantur, concipiunt, cum illis quasi sibi adstantibus rixantur, inimicis dormientibus, ac silentibus, contentissima voce cum illis altercantur. Fabricantur sibi in turbulento pectore quasi theatrum, ubi gratis insanunt, ferociunt, debacchantur. Ubi ludos insolentes ludunt, & plusquam Thyesteas tragedias agunt, amor in libidinem effervescens, alienarum rerum immodica cupiditas, contabescens animi mœror, cæteræque pestes, & pectoris quæ in eo stabulantur monstra, & belluæ.

III. Voluit porrò Dei providentia, hanc continuam esse animi luctam, & inquietos motus, ut non conniveamus vitio, indormiamus nostræ salutis, & in mediis veluti periculis ludamus, & nobis illudamus, sed perpetuò pavidi, noctes, diesque solliciti, nunquam non anxii, in omnem partem circumspiciti, & solerter, ac jugiter intenti, in viciniorum

rum hostium eruptiones, viam moliamur in cælum, atque ex ipsis difficultatibus, strenuè obnitendo, fortiter obluendo, victrices nobis adoras comparemus, manubias colligamus, trophæa erigamus, & aureis lemniscis coronam indies nostram insigniamus. Qui verè commotionibus illis non obstant, credi non potest in quot pericula se induant, quot se pedicis illaqueant, quot clades animi, & dedecora mentis patiantur. Nam in simili animo, ut in tumultu Gallico dentuntiato, semper ad sagum, & mucrones decurritur, semper classicum inflatur, & bellicum canitur, nec aliud quàm illud Maronis auribus perpetuò insonat. *Arma viri, rapite arma viri.* Furor, & Bellona circumeunt, concitantur ardentibus tædis è tartaro emissæ Eumenides, fit conjuratio, pax & quies obturbatur. Frustrà igitur domi solus est, qui vento perturbationum in locum omnem rapitur, & nunquam secum, semper extra se, ubique est. Nec solitudinis, aut noctis silentium illi pacem, & quietem adfert, cui passiones forum, & tumultum fabricantur. Ne servias, gere ut olim Romani, bellum in servos, hoc est serviles, & viles affectus, quos nisi extermines, experieris in te protervos. Sequere ergò consilium Poëtæ,

Ejicias servos, quos noveris esse protervos.

5. DIES JUNII.

Per sensus quasi per quasdam fenestras, vitiorum in animam introitus est. S.
Hieron. l. 2. in Iovin.